

अस्माकंचापराधाचरणंस्वभावत्वान्चित्रमित्याहुः त्वामिति त्वांसेवतांसेवमानानां सुरैरिंद्रादिभिः कृता अंतराया विघ्ना भवन्ति कस्मादित्यत आहुः
 स्यौक इति स्वस्थानं स्वर्गमतिक्रम्य परमंतवस्थानं व्रजतां नान्यस्य त्वामसेवमानस्य कुतः बर्हिषियज्ञे स्वभागान् पुरोडाशादीन् बलीन् करान् कृषिक इ
 वराज्ञे इंद्रादिभ्यो ददतः प्रयच्छतः तर्हि किं मद्भक्तो विघ्नैर्भ्रश्यति नेत्याहुः धत्ते इति यदीति निश्चये यतस्त्वं सर्वसुराधीश्वरोऽवितारक्षकः अतो सौ विघ्नानां
 मूर्ध्नि पदमंघ्रिं धत्ते कुतः पुनस्त्वयि विघ्नशंकेति भावः ॥ १० ॥ त्वद्भक्तानां तु केवलं तपश्चरतां द्वयी गतिः अस्माकं वा वशं यांति क्रोधस्य वा तत्रास्मद्वशाः का
 मोपभोगमपि तावदनुभवन्ति क्रोधस्य वशाः पुनरतिमंदा इत्याहुः क्षुत्तृडिति क्षुच्चतृट्चत्रिकालगुणाश्च शीतोष्णवर्षाणि च मारुतश्च प्राणो बाह्यो वा जै
 वह्याः जिह्वाभोगाश्च शैश्व्याः गुह्योपभोगाश्च एतान् स्मान् अपारजलधिरूपान् तृतीयं विलंघ्य गोष्पदे मज्जन्ति कुतः यतः क्रोधस्य विफलस्य वशं यांति

त्वांसेवतां सुरकृता बहवोऽंतरायाः स्यौको विलंघ्य परमं व्रजतां पदं ते ॥ नान्यस्य बर्हिषि बलीन् ददतः स्वभागान्
 धत्ते पदं त्वमविता यदिविघ्नमूर्ध्नि ॥ १० ॥ क्षुत्तृट्चत्रिकालगुणमारुतजैवह्यशैश्व्यानस्मान् अपारजलधीन तृतीयं
 केचित् ॥ क्रोधस्य यांति विफलस्य वशं पदे गोर्मज्जन्ति दुश्चरन्तपश्चरन्तथोत्सृजन्ति ॥ ११ ॥ इति प्रगृणतां तेषां स्त्रिय
 योत्यद्भुतदर्शनाः ॥ दर्शयामास शुश्रूषां स्वर्चिताः कुर्वती विभुः ॥ १२ ॥ ते देवानुचरादृष्ट्वा स्त्रियः श्रीरिव रूपि
 णी ॥ गंधेन मुमुहुस्तासां रूपौदार्यहताश्रियः ॥ १३ ॥ तानाह देवदेवेशः प्रणतान्प्रहसन्निव ॥ असामेकतमां
 वृंघ्वं सवर्णां स्वर्गभूषणाम् ॥ १४ ॥ ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सुरवंदिनः ॥ उर्वशीमप्सरः श्रेष्ठां पुरस्कृ
 त्य दिवं ययुः ॥ १५ ॥ इंद्रायानम्य सदसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ॥ ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रासविस्मितः
 ॥ १६ ॥

गच्छन्ति किंच जले मज्जन्तो यथा विवशाः संतो मस्तकारोपितं भारमुत्सृजन्ति तथा वृथैव न मोक्षाय न च भोगाय शापादिना दु
 श्चरन्तप उत्सृजन्ति ॥ ११ ॥ स्त्रियः योगनिर्मिताः स्त्रीः शुश्रूषां कुर्वतीः स्वर्चिताः सुष्ठु अलंकृताः तेषां स्वलावण्यादिदर्पोपशमाय दर्शयामास ॥ १२ ॥ रू
 पिणी मूर्तिमती श्रीरिव ताः स्त्रीर्दृष्ट्वा तासां तु रूपस्यौदार्येण महत्त्वेन हताश्रियः कान्तिर्येषां ॥ १३ ॥ वृंघ्वं वृणीध्वम् कवयं वराकाः कचेमा इति
 चेत्तत्राह सवर्णां समानरूपाम् नैकाऽप्यस्मदनुरूपेति चेत् मा भवतु तथाऽपि स्वर्गस्य भूषणरूपाम् ॥ १४ ॥ सुरवंदिनः देवभृत्याः ॥ १५ ॥ इंद्राय इंद्रं
 प्रति नारायणबलमूचुः शक्रः तत्रास त्रासं प्राप्तः विस्मितश्च तत्र विस्मित आसेति वा ॥ १६ ॥